حمیدرضا جلایی‌پور در گفت‌وگو با «ایران»:

مخالفان دولت به جای راه حل فقط شعار می دهند

نیروهای جامعه مدنی مدافع تصمیمات عزتمندانه شعام باشند

گفت‌وگو

گروه سیاسی

بنا به گفته رئیس جمهوری، تصمیم امضای تفاهمنامه پایان جنگ با آمریکا در شورای عالی امنیت ملی و با رأی اکثریت قریب به اتفاق اتخاذ شده است. رهبر انقلاب اسلامی هم با حفظ ملاحظاتی این تصمیم را پذیرفتند و اجازه مذاکره با نمایندگان آمریکا بر اساس متن همین تفاهمنامه را دادند. این تفاهمنامه اگر چه با نقض عهد آمریکا رو به رو شد، اما به تازگی رایزنی ها با واسطه میانجیگران برای کاهش یا پایان دادن به تنش ها آغاز شده است. قاعدتاً هر تصمیم جدیدی باز هم از مکانیزم های تعریف شده قانونی و در شورای عالی امنیت ملی با صلاحدید رهبر انقلاب اسلامی اتخاذ خواهد شد. با این حال همین مکانیزم تصمیم‌گیری قانونی از سوی برخی جریان‌های سیاسی و رسانه‌های همسو با آنان به چالش کشیده شده است. در همین باره گفت و گو کرده‌ایم با حمید رضا جلایی پور جامعه‌شناس و تحلیلگر سیاسی.

انجام مذاکره و پایان جنگ، تصمیمی بود که از سوی شورای عالی امنیت ملی اتخاذ شد. با توجه به اینکه ۱۲ عضو از ۱۳ نفر حاضر در این شورا موافقت خود را با انجام مذاکره اعلام کرده‌اند، مخالفت با یک تصمیم نسبتاً اجماعی در عالی‌ترین نهاد امنیتی کشور از چه زاویه‌ای قابل طرح است؟

به نظر می‌رسد در میان نخبگان و دست‌اندرکاران، دو دیدگاه در مواجهه با جنگی که به ایران از سوی آمریکا-اسرائیل تحمیل شده، وجود دارد. یک دیدگاه که در اکثریت است، دیدگاهی کارشناسی و مرتبط با واقعیت است. این دیدگاه خود را در تصمیم جمعی شورای عالی امنیت ملی (شعام) نشان می‌دهد. این دیدگاه به آمریکا اعتماد ندارد و همچنان بر آمادگی دفاعی در برابر دشمن تأکید دارد. این دیدگاه در عین حال برای مدیریت جنگ از «مذاکره با عزت» دفاع می‌کند و بر همین اساس برای رسیدن به توافق و توقف عزتمندانه جنگ به امضای یک «یادداشت تفاهم» رسیده‌اند تا در ۶۰ روز مذاکره تخصصی به یک توافق برسند. طرفداران این دیدگاه می‌دانند که نمی‌توان به وعده‌های آمریکا اعتماد کرد، چنانکه بعد از چند روز آمریکا نقض عهد کرد و ایران هم پاسخ داد. لذا معتقدند با آمریکا به صورت گام به گام و عمل در برابر عمل باید جلو رفت. به عنوان نمونه، در نحوه مدیریت ایران بر تنگه هرمز، آمریکا کارشکنی می‌کند. لذا همچنان که می‌بینید، ایران کوتاه نمی‌آید. به عبارت دیگر شعام با حفظ مصالح ایران در پی اجرای عزتمندانه یادداشت تفاهم است و هم‌اکنون دارد این راه پرچالش را ادامه می‌دهد. به نظر من شایسته است در پیشبرد مدیریت عزتمندانه جنگ از آقایان پزشکیان و قالیباف تشکر کرد.

در برابر دیدگاه فوق یک دیدگاه دیگر هم هست. این دیدگاه معتقد است ایران نباید آتش‌بس را قبول کند و نباید برای رفع محاصره دریایی آمریکا علیه ایران، شعام تنگه هرمز را باز می‌کرد. به بیان دیگر این دیدگاه معتقد به مذاکره نیست و برای پایان جنگ هم راه‌حل نمی‌دهد و به مقتضیات حاکمیت که مسئول آب و نان ۹۰ میلیون ایرانی است، تقریباً کاری ندارد. این دیدگاه بیشتر شعار می‌دهد. فکر می‌کنند بستن طولانی مدت تنگه هرمز بهترین کار است و کاری به تبعات محاصره دریایی دشمن ندارند. متوجه نیستند که تنگه هرمز به این خاطر اهمیت دارد که ۲۰ درصد انرژی جهان از این تنگه می‌گذرد، اگر تنگه هرمز برای بلندمدت بسته شود، کشورهای همسایه دنبال راه‌های جایگزین خواهند رفت. جامعه سیاسی ایران در مدیریت جنگ تحت تأثیر چالش بین این دو دیدگاه است. البته من معتقدم در عمل دیدگاه شعام پیش خواهد رفت. در عین حال رسانه‌های طرفدار دیدگاه جنگ دائمی گاهی از تعرض کلامی به مقامات امنیتی و سیاسی فروگذار نمی‌کنند.

نکته قابل تأمل اینکه اکثر اعضای شعام که اتفاقاً در این باره اتفاق نظر هم دارند، جزو کسانی هستند که خودشان در ایام جنگ به نوعی در خط مقدم بودند و در ارتباط با فرمانده کل قوا. از نمایندگان نیروهای مسلح گرفته تا شعام و دولت و... اینها قاعدتاً هم جنگ را بهتر می‌شناسند و هم اقتضائات بعد از جنگ را. در حالی که طیف دیگر، چه بسا به صورت مستقیم هم درگیر جنگ نبودند. حالا چطور می‌شود به زعم این مخالفان، اکثریت شعام خلاف نظر رهبری عمل کرده باشند؟

در بالا توضیح دادم دیدگاه اول یک دیدگاه «اجماعی» است و شعارزده نیست و با واقعیات کشور در حال جنگ منطبق است. به نظر من این یک دیدگاه مسئولانه است. ضمناً مواضع بخشی از طرفداران دیدگاه اقلیت، بر اساس منفعت هم هست. برخی از آنان علاقه‌ای به ثبات و افتادن ایران بر مدار آبادانی ندارند. در شرایط ثبات، آرای نمایندگان آنها در شهر میلیونی تهران چهار درصد می‌شود. ببینید کسانی که در زمان احمدی‌نژاد هولوکاست را نفی می‌کردند و دنبال محو اسرائیل از روی نقشه بودند و زمینه‌ساز هفت قطعنامه در شورای امنیت علیه ایران بودند، در این یک سالی که دشمن مستقیم به ایران حمله کرده کجا هستند؟! آقای احمدی‌نژاد به عنوان خواهنده محو اسرائیل، در این یک سال چندبار تجاوز اسرائیل به ایران را محکوم کرد؟!

اتخاذ چنین مواضعی از سوی اقلیت، همزمان که منجر به ادامه تنش‌های کلامی و رسانه‌ای می‌شود، به اذعان برخی کارشناسان سیاسی، با دامن زدن به دوگانه‌سازی‌ها و دوقطبی‌سازی‌ها، به انسجام اجتماعی هم آسیب می‌زند. شما راه معقول مواجهه با چنین دیدگاه‌هایی را چه می‌دانید؟

این تبلیغات اقلیت سعی دارد شهامت تصمیم‌گیری و عمل را از مسئولان امنیتی و سیاسی کشور بگیرد. در ایران پس از جنگ ۴۰ روزه یک اتفاق مهم رخ داد و آن یک «حس عمومی پیروزی» در جامعه علیه دشمن است. بدین معنا که گفته می‌شود دو قدرت اتمی به ایران حمله کردند ولی به هیچ کدام از اهدافشان نرسیدند. به نظر من این «حس عمومی» یک سرمایه بزرگ اجتماعی برای دفاع از کشور و ساختن خرابی‌های جنگ است. تندروی‌ها باعث می‌شود در حکمرانی تشتت ایجاد و این سرمایه بزرگ اجتماعی مثل یخ کم‌کم آب شود. به نظر من راه مواجهه با این طیف دو کار است: یکی اینکه شایسته است نخبگان این جریان سیاسی بتوانند در رسانه‌ها حرفشان را بزنند. جلوی نقد را نمی‌توان و نباید گرفت. اما مشکل این است که صداوسیما به عنوان یک رسانه فراگیر عموما در اختیار همین دیدگاه است. دیدید که در صداوسیما سه کارشناس از یک دیدگاه را دعوت می‌کنند و هر شب از موضع قدرت چهارم جهان سخن می‌گویند. گویی مردم زیر فشار تورم چیزی نمی‌فهمند و گویی با شعار می‌توان به جنگ روایت‌ها رفت. لذا کار اول اینکه تدبیری شایسته برای رفع این تبعیض رسانه‌ای انجام شود. عمل غیرحرفه‌ای به ایران کمک نمی‌کند، بیشتر بازار رسانه‌های ماهواره‌ای را داغ می‌کند. دیگر اینکه، شایسته است شعام و مقامات مسئول در راه مدیریت عزتمندانه جنگ کار خود را محکم انجام دهند و کشور را از پیچ این جنگ عبور دهند و نیروهای جامعه مدنی هم مدافع تصمیمات عزتمندانه شعام باشند. نباید در راه مدیریت مدبرانه کشور در شرایط جنگی گرفتار حاشیه‌سازی‌ها شد.

یادداشت

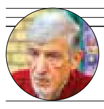

منصور حقیقت‌پور
نماینده ادوار مجلس

حمایت از دولت برای عبور از تنگناها

یکی از مهم‌ترین مؤلفه‌های موفقیت کشور در شرایط حساس کنونی، همگرایی و تعامل سازنده میان قوای سه‌گانه است؛ موضوعی که همواره مورد تأکید رهبر معظم انقلاب نیز بوده است. امروز هر اندازه این هماهنگی تقویت شود، امکان عبور از چالش‌های امنیتی، اقتصادی و اجتماعی نیز افزایش خواهد یافت.

در چنین فضایی، فارغ از ارزیابی‌های سیاسی و اختلاف‌نظرهایی که ممکن است درباره دولت یا شخص رئیس‌جمهوری وجود داشته باشد، نمی‌توان از تلاش‌های صورت‌گرفته چشم پوشید. مسعود پزشکیان در ماه‌های اخیر، در یکی از دشوارترین مقاطع اداره کشور، مسئولیت سنگینی را بر دوش گرفته و با وجود همه محدودیت‌ها، برای پیشبرد امور کشور تلاش کرده است. در شرایطی که کشور با فشار تحریم‌ها، محدودیت‌های بانکی، دشواری‌های نقل و انتقال منابع مالی و انبوهی از مشکلات اقتصادی و معیشتی مواجه است، اداره امور اجرایی کشور مأموریتی آسان نیست.

نگارنده با آنکه در مقاطع مختلف ممکن است درباره برخی دیدگاه‌های رئیس‌جمهوری نقدها یا تفاوت‌نظرهایی داشته باشم، معتقدم در شرایط فعلی حمایت از دولت، یک وظیفه ملی است. هیچ مدیری مصون از خطا نیست و هیچ دولتی کارنامه‌ای بدون نقص ندارد، اما میان نقد منصفانه و تضعیف مستمر دولت تفاوتی جدی وجود دارد. هنگامی که مسئولان اجرایی همه توان خود را برای خدمت به مردم به کار گرفته‌اند، انصاف اقتضا می‌کند تلاش آنان دیده شود و مورد حمایت قرار گیرد.

با این حال، نمی‌توان از این واقعیت نیز چشم پوشید که بخشی از فضای سیاسی کشور همچنان با نگاه‌های صرفاً جناحی به عملکرد دولت می‌نگرد و کمتر به اقتضائات شرایط ویژه کشور توجه دارد.

نقد عملکرد دولت، ضرورتی انکارناپذیر است، اما نقد زمانی سازنده خواهد بود که در کنار بیان کاستی‌ها، راهکار نیز ارائه کند و به حفظ سرمایه اجتماعی و امید عمومی یاری برساند. تجربه نیز نشان داده است که همه جریان‌های سیاسی، در مقاطع مختلف مسئولیت اداره کشور را بر عهده داشته‌اند و هر یک در شکل‌گیری وضعیت امروز سهمی داشته‌اند؛ از این رو، آنچه امروز بیش از هر چیز مورد انتظار است، مسئولیت‌پذیری، انصاف و کمک به حل مسائل کشور، فارغ از رقابت‌های سیاسی است.

جامعه ایران حالا بیش از هر زمان دیگری به عقلانیت، انصاف و مسئولیت‌پذیری نیاز دارد. مردم به خوبی میان نقد دلسوزانه و رفتارهای سیاسی مبتنی بر تخریب تفاوت قائل می‌شوند و تجربه نیز نشان داده است که افکارعمومی از جریان‌هایی که منافع ملی را قربانی رقابت‌های جناحی می‌کنند، فاصله خواهد گرفت.

امروز کشور بیش از هر چیز به تقویت سرمایه اجتماعی، همدلی میان مسئولان و حمایت از تلاش‌های صادقانه برای حل مشکلات نیاز دارد. اگر قرار است از این مقطع حساس با موفقیت عبور کنیم، راه آن نه تشدید اختلافات، بلکه تقویت عقلانیت، همکاری و انسجام ملی است؛ همان مسیری که می‌تواند زمینه‌ساز رفع مشکلات و افزایش امید در جامعه باشد.

محمود صادقی، استاد دانشگاه و نماینده پیشین مجلس در گفت‌وگو با «ایران»:

با وجود هماهنگی کامل ارکان نظام، اتهام سازشکاری قابل درک نیست

گفت‌وگو

گروه سیاسی

در حالی که کشور در کمتر از یک سال دو جنگ تحمیلی را با اتکا به هم‌افزایی میدان و دیپلماسی، انسجام داخلی و هماهنگی ارکان نظام پشت سر گذاشته و از این بحران‌ها عبور کرده است، در روزهای اخیر برخی جریان‌ها و چهره‌های تندرو با طرح اتهام «سازشکاری» علیه دولت و تیم مذاکره‌کننده، فضای سیاسی را تحت تأثیر قرار داده‌اند. این در حالی است که روند مدیریت جنگ و مذاکرات با هماهنگی نهادهای تصمیم‌گیر کشور دنبال شده است. محمود صادقی، نماینده پیشین مجلس و استاد دانشگاه در گفت‌وگو با روزنامه ایران، ضمن بررسی ریشه‌های این اتهام‌زنی‌ها، بر ضرورت هم‌افزایی میدان و دیپلماسی، پرهیز از تندروی، تقویت انسجام ملی و شفاف‌سازی درباره سازوکار تصمیم‌گیری‌های کلان کشور تأکید می‌کند.

در میان اظهار نظرهای مختلف حول مذاکرات، بعضاً شاهد اتهام «سازشکار» خطاب به وزیر امور خارجه و حتی رئیس هیأت مذاکره کننده کشور بودیم. طرح چنین اتهام‌هایی را ولو اینکه از سوی جریان اقلیت باشد باید در چارچوب نقد و آزادی بیان ارزیابی کرد یا برخی تحرکات سیاسی زودهنگام معطوف به رقابت‌های جناحی و چه بسا انتخاباتی؟

این موضوع ابعاد مختلفی دارد. یک بخش از آن به تفاوت در رویکردهای سیاسی برمی‌گردد. بخشی از جناح‌های سیاسی در کشور، تقریباً مانند بسیاری از کشورهای دیگر، نگرش رادیکال دارند و در مسائل مختلف قائل به حل مسالمت‌آمیز مشکلات، چه در عرصه داخلی و چه در عرصه خارجی، از طریق گفت‌وگو، مذاکره و راهکارهای متعارف نیستند. این جریان‌ها معتقدند که راهکار مواجهه با مشکلات، تشدید تقابل، جنگ و برخوردهای سخت است و هرگونه گفت‌وگو را ناشی از ضعف می‌دانند و عناوینی مانند «سازشکار» را متوجه طرف‌های مقابل می‌کنند. در مقابل، بخش دیگری از جریان‌های سیاسی معتقدند که در کنار استفاده از روش‌هایی مانند مقاومت، جنگ و درگیری، نباید راه گفت‌وگو را بست و باید از طریق مذاکره و راهکارهای مسالمت‌آمیز به کاهش تنش کمک کرد. بخش میانه‌رو همان رویکرد دوم بر این باور است که تأمین منافع ملی کشور نسخه واحدی برای همه شرایط ندارد، بلکه متناسب با شرایط مختلف باید از راه‌های متفاوت استفاده کرد. مذاکره و مقاومت و مقابله سخت را در کنار هم می‌بینند.

نکته قابل توجه در شرایط فعلی این است که بعد از تجربه دو جنگ اخیر، حداقل آرایش سیاسی نیروهای تصمیم‌گیر به این جمع‌بندی رسید که در جنگ دوم آتش‌بس را بپذیرد و وارد مذاکره شود؛ اقدامی که در نهایت به برقراری دست‌کم یک آتش‌بس موقت انجامید. ویژگی این دوره، شکل‌گیری نوعی یکدستی کم‌سابقه میان نیروهای تصمیم‌گیر، یا به تعبیر رایج «میدان و دیپلماسی»، بود. تجلی این هماهنگی را در هیأت مذاکره‌کننده مشاهده کردیم. آقای قالیباف که هم از طیف اصولگراست، هم سابقه نظامی دارد و تا حدودی بخش مهمی از جریان اصولگرا را نمایندگی می‌کند، به عنوان رئیس هیأت مذاکره‌کننده ایفای نقش کرد. به نظر می‌رسد ایشان در هماهنگی کامل با نیروهای مسلح و مجموعه میدان عمل می‌کند و شخصیت سیاسی او نیز جمع میان میدان و دیپلماسی بود؛ هم آن پیشینه را داشت و هم پیشقدم امر مذاکره شد.

با چنین وضعیتی انتظار می‌رفت دیگر محلی برای مناقشه‌های رادیکال و طرح برچسب‌هایی مانند «سازشکاری» وجود نداشته باشد. اما متأسفانه و با کمال تعجب، با وجود چنین شرایطی، همچنان شاهد ظهور و بروز جریان‌هایی هستیم که مسئولان را به سازش متهم می‌کنند.

مسئولانی که در شورای عالی امنیت ملی به امضای تفاهم سیاسی رسیدند، همان‌هایی هستند که هر دو جنگ ۱۲ روزه و ۴۰ روزه را هم اداره کرده‌اند. چطور می‌شود در مقطعی آنان را پیروز بخوانیم و در مقطعی دیگر سازشکار خطاب کنیم؟ این دوگانه از کجا آب می‌خورد؟

ببینید! تصمیم‌گیری در سطح کلان، مستلزم سیاست‌گذاری صحیح درباره امکانات تریبونی و رسانه‌ای است. ظرفیت رسانه ملی نباید صرفا در اختیار یک طیف قرار گیرد؛ آن هم در شرایطی که دولت، بیشترین بار مسئولیت را در دوره جنگ بر دوش کشیده و به اذعان همگان، تقریباً به بهترین شکل ممکن کشور را اداره کرده است. در حوزه معیشت، تأمین مایحتاج، مدیریت امور روزمره، زیرساخت‌ها، درمان، آب، برق، گاز و بنزین نیز خوشبختانه تاکنون کمترین خللی ایجاد نشده است. در واقع این دولت در تریبون‌های رسمی مثل تلویزیون صدایی ندارد. گویی تلویزیون خود را در برابر دولت تعریف می‌کند. نمی‌شود تریبون‌ها را در اختیار یک جریان قرار داد و انتظار داشت که انسجام اجتماعی برقرار بماند. این‌گونه القا می‌شود که تیم مذاکره‌کننده مستقل از رهبری عمل کرده یا حتی در برابر ایشان قرار گرفته و منافع ملی را زیر پا گذاشته است. هرچند بخشی از این مسائل جنبه محرمانه دارد، اما بخش قابل توجهی از آن را می‌توان برای افکار عمومی تشریح کرد. به تعبیری تا آنجا که امکان دارد باید این مسائل به صورت شفاف برای مردم توضیح داده شود تا زمینه اثرگذاری فضاسازی‌های رادیکال‌ها از بین برود. دشمن وقتی ببیند در کشور چندگانگی و شکاف وجود دارد، از این گسل‌ها به نفع خود بهره‌برداری خواهد کرد.

پزشکیان و قالیباف همچنان در مدار همکاری و هماهنگی عمل می‌کنند. گفته می‌شود که خود آقای پزشکیان اصرار داشته که قالیباف رئیس تیم مذاکره کننده باشد. این انتخاب را چطور ارزیابی می‌کنید؟

ببینید یک لایه ماجرا همان است که شما اشاره کردید؛ یعنی توصیه خود رئیس جمهوری برای حضور آقای قالیباف در تیم مذاکره‌کننده. من فکر می‌کنم در جنگ ۱۲ روزه، این مسئولیت از سوی رهبری به آقای قالیباف واگذار شد و ایشان مدیریت مقابله با تجاوز دشمن را برعهده گرفت. در ادامه نیز، به دلیل رابطه‌ای که میان سه قوه، به‌ویژه میان دولت و مجلس وجود دارد و همچنین با توجه به رویکرد وفاقی که آقای دکتر پزشکیان مطرح کرده‌اند، این هماهنگی میان قوا تقویت شد به گونه‌ای که رئیس جمهوری در یکی از سخنرانی‌های خود اعلام کردند که رئیس مجلس فراتر از انتظار با دولت همکاری و هماهنگی داشته است. درواقع با وجود حضور طیف رادیکال در مجلس، آقای قالیباف با رویکرد تعاملی موضوع را مدیریت کرد. در واقع، انتخاب ایشان هیچ منافاتی با استقلال و تفکیک قوا ندارد. در مسائل کلان و ملی، قوا با یکدیگر هماهنگ عمل می‌کنند، اما هر یک در حوزه وظایف خود استقلال و جایگاه قانونی خویش را حفظ می‌کنند. این هماهنگی توانسته به حل مسائل کشور کمک کند، هرچند طیف مخالف در مجلس این وضعیت را برنمی‌تابد و انتظار دارد که آقای قالیباف در این شرایط، به جای تعامل، رویکردی تقابلی با دولت در پیش بگیرد.

آگهی مزایده عمومی
فروش و امحاء اسناد راکد و باطله
شماره ۱۴۰۵٫۱ نوبت اول
بانک صادرات ایران

بانک صادرات مدیریت شعب منطقه مرکز تهران در نظر دارد اسناد راکد و باطله خود را از طریق مزایده عمومی به فروش رسانده و امحاء نماید. متقاضیان محترم می‌توانند جهت دریافت اوراق و شرایط مزایده از روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۵٫۰۴٫۳۱ لغایت روز سه‌شنبه مورخ ۱۴۰۵٫۰۵٫۰۶ (ساعات اداری) به آدرس: تهران، قیطریه، بلوار صبا، خیابان فاطمیه، بین کوچه مهر ۶ و ۷، بانک صادرات ایران، طبقه دوم، دایره تدارکات و ساختمان مراجعه نمایند.
شرایط مزایده، از طریق مراجعه به سایت اینترنتی بانک به آدرس www.bsi.ir نیز قابل مشاهده می‌باشد.
تلفن تماس: ۰۲۱-۲۲۳۹۰۴۵۵
مدیریت شعب منطقه مرکز تهران

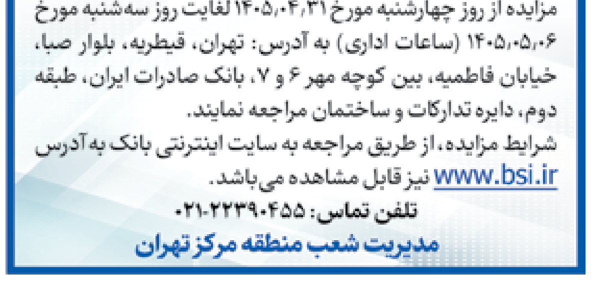

شرکت پتروشیمی جم
جهانی متمایز
آگهی مزایده عمومی
شماره B1405-05
نوبت دوم

شرکت پتروشیمی جم در نظر دارد مواد ضایعاتی نایلون دم قیچی و پالت پلاستیکی شکسته خود به‌شرح مندرج در اسناد مزایده را از طریق مزایده عمومی به‌فروش برساند.
- مبلغ تضمین شرکت در مزایده پنج درصد مبلغ پیشنهادی می‌باشد.
- دریافت اسناد: اسناد مزایده از تاریخ انتشار آگهی حداکثر تا روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۵/۰۷ و از طریق وب‌سایت شرکت پتروشیمی جم به آدرس www.jpcomplex.ir/fa/tender (بخش مناقصه و مزایده) قابل دریافت می‌باشد.
- تمامی مکاتبات و هماهنگی‌های لازم درخصوص این مزایده از طریق پست الکترونیک شرکت به نشانی: tender@jpcomplex.com می‌باشد، فلذا اعلام رسمی نشانی پست الکترونیک مزایده‌گر، برای تداوم اطلاع‌رسانی‌ها الزامی است.
- آخرین زمان تسلیم پیشنهادات تا ساعت ۱۶:۰۰ روز شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۵/۱۷ می‌باشد.
- سایر اطلاعات و جزئیات مربوط در اسناد مزایده مندرج می‌باشد.
- بدیهی است شرکت پتروشیمی جم در رد یا قبول کلیه پیشنهادات بدون ذکر دلیل مختار است.
تلفن تماس: ۰۲۱-۸۸۶۵۴۵۴۵
روابط عمومی شرکت پتروشیمی جم

شرکت پتروشیمی نوری (سهامی عام)
NOPC
آگهی شناسایی و ارزیابی کیفی مناقصه‌گران (دو مرحله‌ای)
تجدید مناقصه شماره: ۱۴۰۴/۱۱
نوبت اول

ردیف	عنوان	شرح
۱	نام و نشانی دستگاه مناقصه‌گزار	استان بوشهر، عسلویه، شرکت پتروشیمی نوری، صندوق پستی: ۷۵۳۹۱-۱۱۵ / تلفن‌های تماس: ۴-۳۷۳۲۲۲۵۰-۰۷۷ داخلی ۲۲۵۱-۲۲۵۸ دورنگار: ۳۷۳۲۴۷۷۵-۰۷۷ / سایت اینترنتی: www.nopc.co
۲	موضوع مناقصه	خرید ۱ عدد تجهیز Electrical KLOPPER Heater (ساخت شرکت klopper آلمان) مربوط به شرکت پتروشیمی نوری
۳	مبلغ برآورد	۱۱۰،۰۰۰ (یکصد و ده هزار) یورو
۴	تاریخ، مهلت، نشانی دریافت و تحویل اسناد استعلام کیفی مناقصه‌گران	مناقصه‌گران می‌توانند فرم‌های ارزیابی کیفی را از طریق مراجعه به سامانه الکترونیکی معاملات شرکت پتروشیمی نوری به نشانی tender.nopc.co مشاهده یا از طریق سایت اینترنتی شرکت به نشانی www.nopc.co دریافت نموده و بعد از تکمیل آن‌ها به‌همراه مدارک مربوطه، حداکثر تا ساعت ۱۵:۰۰ روز سه‌شنبه به تاریخ ۱۴۰۵/۰۵/۲۰ در سامانه گفته شده در بالا، بارگذاری و همچنین به‌صورت الکترونیکی به آدرس پست الکترونیکی tec@nopc.co که فقط عنوان و شماره مناقصه و نام شرکت متقاضی در قسمت موضوع ایمیل قید شده باشد؛ ارسال نمایند.
۵	مدت اعتبار پیشنهادها	در اسناد مناقصه آورده خواهد شد.
۶	نوع و مبلغ تضمین شرکت در مناقصه (پس از مرحله ارزیابی کیفی و دعوت از مناقصه‌گران احراز صلاحیت شده؛ همراه پیشنهاد قیمت ارائه گردد)	به‌صورت ضمانت‌نامه بانکی معتبر به مبلغ ۷،۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰ ریال (هفت میلیارد ریال) و یا واریز وجه نقد به حساب جاری شماره ۲۶۶۱۰-۲۶۶۱-۲۶۶۱ نزد بانک تجارت شعبه پتروشیمی نوری به‌نام شرکت پتروشیمی نوری

شرایط متقاضی:
۱- داشتن شخصیت حقوقی، شماره شناسه ملی و شماره اقتصادی مؤدیان مالیاتی.
۲- داشتن تجربه و دانش فنی کافی مرتبط با موضوع مناقصه و حسن سابقه درکارهای قبلی.
۳- داشتن توانایی مالی و ارائه ضمانت‌نامه‌های بانکی معتبر.
۴- ارائه سوابق کاری و همچنین مدارک و گواهی‌نامه‌های مرتبط با سیستم‌های مدیریتی متناسب با موضوع مناقصه درصورت وجود.
۵- دارا بودن تأییدیه‌های مورد نیاز کسب و کار از مراجع ذیصلاح.
۶- ارائه صورتحساب‌های مالی حسابرسی شده توسط حسابرسان مستقل مربوط به آخرین سال مالی.
۷- تکمیل فرم‌های استعلام ارزیابی کیفی و ارسال مدارک مربوط.
شرکت پس از بررسی اسناد و مدارک دریافت شده و ارزیابی توانمندی متقاضیان درچارچوب ضوابط و مقررات، نسبت به توزیع اسناد مناقصه بین شرکت‌های واجد شرایط اقدام خواهد نمود. ارائه مدارک و سوابق مذکور هیچ حقی را برای متقاضیان جهت شرکت در مناقصه ایجاد نخواهد کرد. در ضمن به درخواست‌ها و مدارک ارسالی بعد از مدت گفته شده ترتیب اثر داده نخواهد شد و سایر اطلاعات و جزئیات مربوط در اسناد مناقصه آمده است.
روابط عمومی شرکت پتروشیمی نوری